

Sfântul săptămânii

**Bernard
(1090-1153)**

A fost numit ultimul dintre Părinții Bisericii, pentru că prin învățatura sa a subliniat și a transmis teologia părinților. Dedicat mai întâi studiului artelor liberale, s-a îndreptat apoi către viața consacrată. La 20 de ani, a intrat la mănăstirea de la Cîteaux. În 1115 este trimis să fondeze mănăstirea de la Clairvaux, pentru care va pune în practică propria sa concepție despre viața monastică: o viață sobră și cumpătată, caracterizată și prin grija față de săraci. A fondat și câteva mănăstiri feminine. A luptat împotriva ereziei catare. A fost și un important autor mistic. Opera sa cuprinde scrisori, predici, Sentințe și Tratatate.

A fost canonizat în 1174 de Papa Alexandru al III-lea. În 1830, Papa Pius al VIII-lea l-a declarat învățător al Bisericii.

Calendarul săptămânii

- 14 D DUMINICA 20 D.P.A.;
Sf. Maximilian Kolbe, pr. m.
- 15 L ADORMIREA MAICII
DOMNULUI;
Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.;
Stanislau Kostka, clg.
- 16 M Ss. Ștefan al Ungariei *;
Rochus
- 17 M Ss. Miron, pr. m.;
Eusebiu, pp.; Beatrix, clg.
- 18 J Fer. Paula Montaldi, fc.
- 19 V Ss. Ioan Eudes, pr. *;
Sixt III, pp.
- 20 S Ss. Bernard, abate inv. **;
Samuel, profet
- 21 D DUMINICA 21 D.P.A.;
Sf. Pius X, pp.

Gândul săptămânii

“N-ar trebui să ținem seama de slăbiciunea noastră decât pentru a invoca puterea lui Dumnezeu mai stăruitor și cu mai multă încredere.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Îngerul Domnului cu Papa (07.08.2016)

© 2016 Tomás de Zarate Angelus Communicationis (ARCB)

15 august 2016 * ADORMIREA MAICII DOMNULUI; Ss. Tarciziu, m.; Iacint, pr.; Stanislau Kostka, clg.

LECTURAI

O Femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei.

Citire din Apocalipsul sfântului apostol Ioan 11,19a; 12,1-6a.10ab

Atunci s-a deschis templul lui Dumnezeu care este în cer și a fost văzut chivotul alianței lui în templul său. Și s-a arătat în cer un semn mare: o Femeie îmbrăcată în soare; ea avea luna sub picioarele ei, iar pe cap o coroană de douăsprezece stele. Ea era însărcinată; striga în chinurile nașterii, frământându-se să nască. Apoi a apărut un alt semn în cer: iată, un dragon ca de foc, mare, având șapte capete și zece coarne, iar pe capete - șapte diademe. Coadă lui târa a treia parte din stelele cerului și le-a aruncat pe pământ. Dragonul stătea înaintea Femeii care trebuia să nască pentru a devora copilul când va fi născut. Ea a născut un copil de parte bărbătească, care va păstori toate neamurile cu un sceptru de fier; copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul său, iar Femeia a fugit în pustiu, acolo unde i-a fost pregătit

un loc de Dumnezeu. Și s-a auzit un glas puternic în cer spunând: "Acum au venit mântuirea și puterea, împărăția Dumnezeului nostru și puterea Unsului său".

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 44(45),10.11.12.16 (R.: 10b)

R.: Regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir.

Fiice de regi sunt în preajma ta, regina stă la dreapta ta, împodobită cu aur de Ofir. **R.**

Ascultă, fiică, privește și pleacă-ți urechea, uită de poporul tău și de casa părintelui tău! **R.**

Regele râvnește frumusețea ta; el îți este stăpânul, prosternă-te în fața lui. **R.**

Prietenile fiicei regelui sunt aduse în bucurie și veselie, sunt conduse în palatul regelui. **R.**

Foaia duminicală este un instrument liturgic pus la dispoziție de Actualitatea Creștină, revista Arhidiecezei Romano-Catolice de București / www.actualitatea-crestina.ro

LECTURA II-A

Cel dintâi va învia Cristos, după aceea, cei care sunt ai lui Cristos.

Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 15,20-27a

Fraților, Cristos a înviat din morți, fiind începutul învierii celor adormiți. Căci de vreme ce printr-un om a venit moartea, tot printr-un om vine și învierea din morți. Și după cum toți mor în Adam, tot la fel, în Cristos, toți vor fi readuși la viață. Dar fiecare la rândul lui: cel dintâi Cristos, după aceea, cei care sunt ai lui Cristos, la venirea lui, apoi va fi sfârșitul, când el va încredința împărăția lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și putere. Căci el trebuie să domnească până când va pune toți dușmanii sub picioarele lui. Ultimul dușman care va fi nimicit este moartea. De fapt, "toate le-a supus sub picioarele lui".

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

(Aleluia) Maria a fost înălțată la ceruri, corurile de îngeri se bucură. (Aleluia)

EVANGHELIA

Cel Puternic mi-a făcut lucruri mari. I-a înălțat pe cei umili.

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 1,39-56

În zilele acelea, ridicându-se, Maria s-a dus în grabă către ținutul muntos, într-o cetate a lui Iuda. A intrat în casa lui Zaharia și a salutat-o pe Elisabeta. Când a auzit Elisabeta salutul Mariei, a tresăltat copilul în sânul ei, iar Elisabeta a fost umplută de Duhul Sfânt și a strigat cu glas puternic: "Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul sânului tău! Și de unde îmi este dată mie aceasta, ca să vină mama Domnului meu la mine? Iată, când a ajuns glasul salutului tău la urechile mele, a tresăltat de bucurie copilul în sânul meu! Fericită aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de Domnul!" Maria a spus: "Sufletul meu îl preamărește pe Domnul și duhul meu tresăltă de bucurie în Dumnezeu, Mântuitorul meu, căci a privit la smerenia slujitoarei sale. Iată, de acum toate popoarele mă vor numi fericită, căci mi-a făcut lucruri mari Cel Atotputernic și numele lui e sfânt! Milostivirea lui rămâne din neam în neam peste cei ce se tem de el. A arătat puterea brațului său: i-a risipit pe cei mândri în cugetul inimii lor. I-a dat jos de pe tron pe cei puternici și i-a înălțat pe cei smeriți; pe cei flămânzi i-a copleșit cu bunuri, iar pe cei bogați i-a lăsat cu mâinile goale. L-a sprijinit pe Israel, slujitorul său, amintindu-și de îndurarea sa, după cum a promis părinților noștri, lui Abraham și urmașilor lui în veci". Maria a rămas cu ea cam trei luni, apoi s-a întors la casa ei.

Cuvântul Domnului

În unire cu întreaga Biserică, celebrăm Înălțarea Fecioarei Maria, cu trupul și sufletul, în slava cerească. Înălțarea Mariei ne arată destinul nostru de copii adoptivi ai lui Dumnezeu și mădulare ale Trupului lui Cristos. Ca și Maria, mama noastră, suntem chemați să participăm deplin la victoria Domnului asupra păcatului și a morții, și să domnim împreună cu El în Împărăția sa veșnică. Aceasta este vocația noastră.

„Marele semn” prezentat în prima lectură ne invită să o cotemplăm pe Maria înscăunată în slavă alături de Fiul ei dumnezeiesc. Ne invită și să devenim conștienți de viitorul pe care Domnul înviat îl deschide înaintea noastră.

În lectura a doua din această zi, l-am auzit pe sfântul Paul spunându-ne că Cristos este noul Adam, iar prin ascultarea lui față de voința lui Dumnezeu a triumfat asupra stăpânirii păcatului și a sclaviei, și a inaugurat stăpânirea vieții și a libertății (cf. 1Cor 15, 24-25). Adevărata libertate se găsește în primirea plină de iubire a voinței lui Dumnezeu. De la Maria, cea plină de har, învățăm că libertatea creștină este ceva mai mult decât simpla eliberare de păcat. Această libertate oferă o nouă modalitate spirituală de a socoti realitățile pământești, de a-l iubi pe Dumnezeu și pe frații și surorile noastre cu o inimă curată și de a trăi într-o speranță plină de bucurie venirea Împărăției lui Cristos. Astăzi, cinstind-o pe Maria, Regina Cerului, ne întoarcem către ea [...] [și] îi cerem să ne ajute să fim credincioși libertății pe care am primit-o în ziua botezului nostru, să călăuzească eforturile noastre pentru a transforma lumea după planul lui Dumnezeu.

Celebrând această sărbătoare, ne unim cu întreaga Biserică răspândită în lume, și o conteplăm pe Maria ca Mamă a speranței noastre. Înscăunată în slavă, Maria ne amintește că speranța noastră este reală; încă de acum, această speranță se prezintă ca „o ancoră sigură și solidă pentru suflet” (Evr 6, 19), acolo unde Cristos se află în glorie. Să ne întoarcem către Maria, Maica lui Dumnezeu, și să implorăm harul de a fi plini de bucurie în libertatea copiilor lui Dumnezeu, de a folosi această libertate cu înțelepciune în slujba fraților și surorilor; de a trăi și de a lucra în așa fel încât să fim semne de speranță, această speranță care va găsi împlinirea în Împărăția veșnică, acolo unde a domni înseamnă a sluji. Amin.

Din Omilia Papei Francisc în sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, 2014, în timpul călătoriei apostolice din Coreea